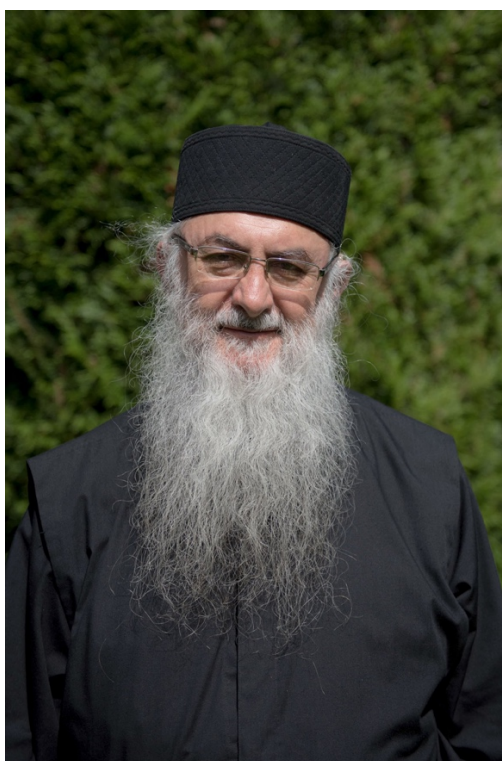

Troostwoord voor de pandemie

Archimandriet Zacharias Zacharou

Veel mensen zijn in verwarring en anderen raken in paniek vanwege de dreiging van de Coronavirus-epidemie die zich over de hele wereld verspreidt. Ik denk echter dat dit niet mag gebeuren, want wat God ook met ons doet, Hij doet het uit liefde.

De God van christenen is een goede God, een God van barmhartigheid en liefdevolle vriendelijkheid, 'die de mensheid liefheeft'. God heeft ons uit Zijn goedheid geschapen om Zijn leven en zelfs Zijn heerlijkheid met ons te delen. Toen we tot zonde vervielen, stond Hij toe dat de dood ons leven weer binnenkwam uit goedheid, zodat we niet onsterfelijk zouden worden in onze slechtheid, maar om een weg naar redding te zoeken. Hoewel we zijn gevallen, is God nooit gestopt om voor ons te zorgen, niet alleen voor materiële goederen om ons ras te ondersteunen, maar Hij zond ook profeten en rechtvaardigen, bereidde zijn weg zodat Hij zou kunnen komen om onze tragedie op te lossen en eeuwige redding te brengen door het Kruis en de Opstanding van Zijn onvoorstelbare liefde. Hij kwam en nam de vloek van de zonde op zich en Hij toonde Zijn liefde tot het einde: 'Omdat Hij de Zijnen in de wereld liefhad, hield Hij van hen tot het einde' (Johannes 13: 1). Alle dingen die God deed toen Hij ons schiep, toen Hij voorzag in goederen om de wereld in stand te houden, toen Hij Zijn weg voor Hem voorbereidde om op aarde te komen, toen Hij Zelf kwam en onze redding op zo'n geweldige manier bewerkstelligde, al deze dingen deed Hij uit goedheid. Zijn goedheid is grenzeloos. Hij redt ons en lijdt zo voor ons, wachtend tot we 'tot de kennis van de waarheid komen' (1 Tim. 2: 4) en Hij brengt ware bekering, zodat we voor eeuwig bij Hem kunnen zijn. Dus in elke fase van Zijn relatie met de mens toont onze God alleen Zijn goedheid en barmhartigheid, 'die beter is dan het leven' (Ps. 63: 3); goedheid is Zijn natuur en Hij doet alle dingen voor het welzijn en de redding van de mens.

Dus als Hij terugkomt om de wereld te oordelen, zal een andere God haar dan oordelen? Zal het niet dezelfde goede God zijn, de God van barmhartigheid en menslievendheid, Die houdt van de mensheid? Laten we er zeker van zijn dat we niet voor een andere God zullen verschijnen, dan Hij Die ons heeft geschapen en ons heeft gered. En dus zal Hij ons opnieuw met dezelfde genade en liefde oordelen. Om deze reden moeten we niet in paniek raken of aarzelen, want het zal dezelfde God zijn die ons in het andere leven zal ontvangen en ons met dezelfde vriendelijkheid en mededogen zal oordelen. Sommigen vrezen dat het uur van hun einde is gekomen. Deze plaag van Coronavirus heeft ook een positief aspect, omdat we een paar weken hebben vanaf het moment dat het ons zal aanvallen tot ons einde. Daarom kunnen we deze tijd wijden om ons voor te bereiden op onze ontmoeting met God, zodat ons vertrek niet onverwacht en zonder voorbereiding plaatsvindt, maar nadat we ons hele leven hebben overlopen, elke keer dat we in gebed voor God staan, soms met dankzegging tot het einde voor alle dingen die God voor ons heeft gedaan en op andere momenten met berouw, op zoek naar de vergeving van onze overtredingen. Niets kan ons schaden met zo'n God, Die alle dingen uit Zijn goedheid toelaat. We moeten gewoon tot het einde toe dankzeggen en het nederige gebed van bekering tot vergeving van onze zonden.

Wat mijzelf betreft, deze plaag helpt mij. Ik verlangde ernaar het gebed dat ik eerder had, terug te vinden, waarmee ik mijn hele leven vanaf mijn geboorte tot nu toe kan doorlopen, God dankend voor al Zijn weldaden 'waarvan ik weet en waarvan ik niet weet'; en ook, waarmee ik mijn hele leven kan doorlopen en berouw heb voor al mijn zonden en overtredingen. Het is geweldig om door je leven heen te kunnen bidden terwijl je alle dingen met vastberadenheid voor God brengt. Dan voel je dat je leven verlost is. Daarom helpt deze situatie me echt. Ik raak niet in paniek, maar 'ik zal spijt krijgen van mijn zonde' (Ps. 38:18).

We moeten de goedheid van God zien in alle dingen die nu gebeuren. De Heilige Vaders zagen Zijn menslievendheid. Een soortgelijke epidemie vond plaats in de 4de eeuw in de Egyptische woestijn, die meer dan een derde van de monniken oogstte, en de Vaders zeiden met grote inspiratie dat 'God zielen van heiligen oogst voor Zijn koninkrijk', en ze aarzelden niet. De Heer Zelf spreekt in het Evangelie over de laatste dagen, over de beproevingen en verdrukkingen die de wereld zal doorstaan vóór Zijn Wederkomst. We onderscheiden echter noch morbide droefheid noch wanhoop in Zijn woorden. De Heer die met bloederig zweet in de tuin van Gethsemane bad voor de redding van de hele wereld, zegt dat als we de vreselijke dingen zien die aan Zijn Wederkomst voorafgaan, we onze hoofden met inspiratie moeten opheffen, want onze verlossing nadert (vgl. Lukas 21:28). Sommigen zeggen me: 'Moge God Zijn helpende hand uitsteken'. Maar dit is precies de hand van God. Hij verlangt en bewerkt onze redding 'op verschillende tijden en op verschillende manieren' (Hebr. 1: 1): 'Mijn Vader werkte tot nu, en Ik werk' (Johannes 5:17). Dit virus kan een middel zijn dat God gebruikt om velen tot zichzelf te brengen en tot bekering te komen, en om vele gereedstaande zielen voor Zijn eeuwig Koninkrijk te oogsten. Daarom zullen allen die zich overgeven en zich aan de Voorzienigheid van God toevertrouwen, allemaal voor hun welzijn bijdragen: 'Alle dingen werken ten goede samen voor hen die God liefhebben' (Rom. 8:28).

Er is dus geen ruimte voor morbide ontsteltenis. We moeten ons ook niet verzetten tegen de maatregelen die de regering neemt om de verspreiding van de aandoeningen, die we in het leven van zoveel mensen zien, te verminderen. Het is verkeerd om tegen de autoriteiten in te gaan. We moeten doen wat de regering zegt, want ze vragen ons niet ons geloof te ontkennen,

ze vragen ons alleen om een paar maatregelen te nemen voor de algemene welvaart van alle mensen, zodat deze bedreiging voorbijgaat, en dit is helemaal niet onredelijk. Sommige mensen nemen het te principieel, ze heffen vlaggen en spelen de martelaren en de biechtvaders. Voor ons bestaat er geen twijfel: we zullen pure onderwerping aan de bevelen van de regering tonen. Het is oneerlijk om de regering ongehoorzaam te zijn, omdat we, als we ziek worden, naar hun ziekenhuizen gaan en het zij zijn die alle kosten en onze zorg voor hun rekening nemen. Waarom naar hen niet luisteren?

Dit is het ethos van Christus dat God toonde in Zijn leven op aarde en dit is het apostolische gebod dat we hebben ontvangen: '... onderworpen zijn aan de vorstendommen en bevoegdheden, gehoorzamen aan magistraten, wees klaar voor elk goed werk, spreek kwaad van niemand, wees geen vechters, maar zachtmoedig, betuigend alle zachtmoedigheid jegens alle mensen '(vgl. Tit. 3: 1-2); en 'Onderwerp u aan elke verordening van de mens omwille van de Heer: of het nu de koning is, als allerhoogste...' (zie 1 Petr. 2: 13-17). Indien we onze bestuurders, die niet veel vragen, niet gehoorzamen, hoe zullen we dan God gehoorzamen, die ons een goddelijke wet geeft, die veel verhevener is dan welke menselijke wet dan ook? Indien we de wet van God houden, staan we boven de menselijke wetten, zoals de apologeten van de 2de eeuw zeiden tijdens het Romeinse rijk, dat de christenen vervolgde. Het is verrassend om te zien in het land waar we wonen, in het Verenigd Koninkrijk, dat de voetballers zulk begrip en onderscheidingsvermogen tonen, zodat ze de eersten zijn die zich met volgzzaamheid terugtrekken uit hun activiteiten voor de aanwijzingen van de regering om preventieve maatregelen te nemen. Het zou triest zijn voor ons, gelovigen, om de maat van de voetballers niet te bereiken en dezelfde volgzzaamheid te tonen tegenover de autoriteiten waarvoor onze Kerk bidt.

Als ze ons vragen onze kerkdiensten te stoppen, laten we ons dan gewoon overgeven en de voorzienigheid van God zegenen. Bovendien herinnert dit ons aan een oude traditie die de Vaders in Palestina hadden: in de Grote Vasten, op de zondag van de "melkproducten" (de laatste zondag van de Voorvasten of Vergevingszondag als intrede in de Grote Vasten nvdv), zouden ze, na wederzijdse vergeving, veertig dagen zonder liturgie de woestijn ingaan; ze zouden doorgaan enkel met vasten en bidden om zich voor te bereiden en terug te keren op Palmzondag, om op een goddelijke manier de Passie en de Opstanding van de Heer te vieren. En dus dwingen onze huidige omstandigheden ons om opnieuw te beleven wat vanouds bestond in de schoot van de Kerk. Dit wil zeggen, ze dwingen ons om een meer hesychastisch leven te leiden, met meer gebed, dat echter het gebrek aan de Goddelijke Liturgie zal goedmaken en ons zal voorbereiden om met meer verlangen en inspiratie de Passie en Opstanding van de Heer Jezus te vieren . We zullen deze plaag dus veranderen in een triomf van het hesychasme. Hoe dan ook, alles wat God in ons leven toelaat, komt uit Zijn goedheid voor het welzijn van de mens, want Hij wil nooit dat Zijn schepsel op enigerlei wijze wordt geschaad.

Zeker als we de Goddelijke Liturgie voor een langere periode ontnomen zullen worden, kunnen we dit verdragen. Wat ontvangen we in de liturgie? We nemen deel aan het Lichaam en Bloed van Christus, die vervuld zijn met Zijn genade. Dit is een grote eer en voordeel voor ons, maar we ontvangen ook op veel andere manieren de genade van God. Wanneer we hesychastisch gebed beoefenen, blijven we in de tegenwoordigheid van God met de geest in het hart die de heilige Naam van Christus aanroept. De Goddelijke Naam brengt ons de genade

van Christus omdat het onafscheidelijk is van Zijn Persoon en leidt ons naar Zijn Aanwezigheid. Deze Aanwezigheid van Christus die zuivert, reinigt ons van onze overtredingen en zonden, vernieuwt en verlicht ons hart zodat daarin het beeld van God, onze Heiland, Christus, kan worden gevormd.

Indien we geen Pasen in de Kerk zullen hebben, bedenk dan dat elk contact met Christus Pasen is. We ontvangen genade in de Goddelijke Liturgie omdat de Heer Jezus daarin aanwezig is, Hij voltrekt het sacrament en Hij is de Ene, die aan de gelovigen is verleend. Wanneer we echter Zijn Naam aanroepen, gaan we dezelfde Aanwezigheid van Christus binnen en ontvangen we dezelfde genade. Daarom, als de Liturgie ons ontnomen worden, hebben we altijd Zijn Naam, worden we van de Heer niet ontnomen. Bovendien hebben we ook Zijn woord, vooral Zijn Evangelie. Indien Zijn woord voortdurend in ons hart vertoeft, indien we het bestuderen en bidden, indien het onze taal wordt waarmee we tot God spreken zoals Hij tot ons sprak, dan zullen we opnieuw de genade van de Heer hebben. Want Zijn woorden zijn woorden van eeuwig leven (Johannes 6:68), en hetzelfde mysterie wordt vervuld, wij ontvangen Zijn genade en worden geheiligd.

Bovendien, elke keer dat we onze broeders goedheid betonen, is de Heer tevreden, vindt Hij dat we het in Zijn Naam hebben gedaan en beloont Hij ons. We tonen vriendelijkheid voor onze broeders en de Heer beloont ons met Zijn genade. Dit is een andere manier waarop we in de Tegenwoordigheid van de Heer kunnen leven. We kunnen de genade van de Heer krijgen door vasten, aalmoezen geven en elke goede daad. Dus als we gedwongen worden om samenkomsten in de kerk te vermijden, kunnen we ook in geest verenigd zijn in deze heilige deugden die gekend zijn in het Lichaam van Christus, de heilige Kerk, en die de eenheid van de gelovigen met Christus en met de ander leden van Zijn Lichaam bewaren. Alle dingen die we voor God doen is een Liturgie, want ze dienen tot onze redding. De Liturgie is de grote gebeurtenis in het leven van de Kerk, waarin gelovigen de mogelijkheid hebben om hun kleine leven uit te wisselen met het grenzeloze leven van God. De kracht van deze gebeurtenis hangt echter af van de voorbereiding die we er voor realiseren, door alle dingen die we hebben genoemd, door gebed, goede daden, vasten, liefde voor de naaste, berouw.

Daarom, mijn dierbare broeders, is het niet nodig om heldhaftige belijdenissen af te leggen tegen de regering vanwege de voorzorgsmaatregelen die zij neemt voor het welzijn van alle mensen. We mogen ook niet wanhopen, maar alleen wijze manieren bedenken om onze levende communicatie met de Persoon van Christus niet te verliezen. Niets kan ons schaden, we moeten gewoon geduld hebben voor een bepaalde periode en God zal ons geduld zien; elk obstakel, elke verleiding wegnemen en we zullen weer de dageraad van vreugdevolle dagen zien, en we zullen onze gemeenschappelijke hoop en liefde vieren die we hebben in Christus Jezus.

Archimandriet Zacharias Zacharou

Klooster van de H. Johannes de Doper en Voorloper en H. Silouan de Athoniet
19 Maart 2020

Vertaling naar het Nederlands – Vader Dominique Verbeke